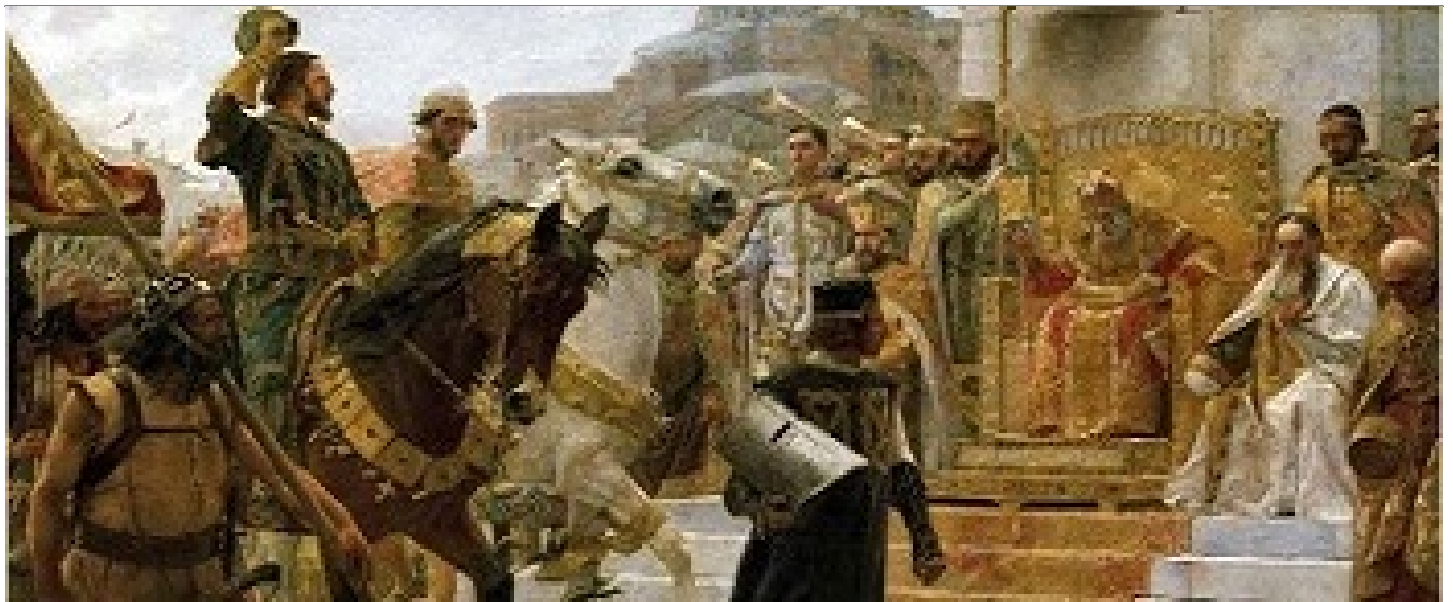

L'altra Corona d'Aragó

Autor: Xavier Rius

Data de publicació: 31-01-2022

"La història del regne des del punt de vista aragonès". Una ressenya d'En Xavier Rius per al diari digital e-notícies del llibre "La Corona de Aragon en el Mediterráneo" d'En Rubén Sáez Abad. Una visió alternativa a la de l'Institut Nova Història.

Acostumat a les històries de la Corona catalanoaragonesa és d'agrair que Rubén Sáez Abad hagi publicat (2021) "La Corona de Aragón en el Mediterráneo. Siglos XIII-XV" (HRM Ediciones), un llibre de gairebé 500 pàgines (24,95 euros) que desgrana l'esplendor del regne durant aquest període.

Sáez Abad (Terol, 1978) és llicenciat en Humanitats per la Universitat de Terol i doctor en història cum laude per la Universitat Complutense de Madrid. A més, malgrat la seva joventut, ja ha publicat més d'una cinquantena de llibres.

A l'obra repassa tots els episodis: La derrota a la batalla de Muret (1213), que va retallar l'expansió per França; la conquesta de Mallorca (1229), la de Sicília (1282-1302), els almogàvers a l'Àsia Menor (1302-1311), la conquesta de Sardenya (1323-1325) i fins i tot la conquesta frustrada de Còrsega on no es va passar d'algunes places.

I ho fa sense embuts. Amb la conquesta del que ara és Palma de Mallorca a càrrec de Jaume I explica que "la matança va resultar de tal consideració que van ser milers els cadàvers que van quedar insepults pels carrers". El saqueig de la ciutat, per cert, "es va prolongar durant diversos mesos, i no va concloure fins al dia 30 d'abril de 1230.

L'autor cita tant fonts cristianes com musulmanes encara que potser una de les poques pegues que es pot posar al llibre és que no tingui notes a peu de pàgina i no expliqui la procedència de les dades. Encara que, en aquests casos, el lapsus generament s'atribueix a l'editorial desitjosa de fer un llibre divulgatiu més que un saberut totxo acadèmic.

L'obra descriu també el desgast que va suposar la conquesta de Sicília i de Nàpols per a la corona. O la sort immensa durant la croada francesa (1285) quan el monarca gal, Felip III, va acabar morint a Perpinyà.

Sense oblidar tampoc les guerres fraticides pel control del Regne de Mallorca després que Jaume I dividís el seu regne entre els seus fills o els duels fraternals a Sicília amb Jaume II enfrontat al seu germà Frederic.

També recordar que, abans de la batalla de Gallípoli durant la Primera Guerra Mundial -adversa per als anglesos i que va pagar l'ànc Winston Churchill- els almogàvers també en van tenir una altra (el 7 de juny de 1305) que contra pronòstic van guanyar. De fet, els almogàvers van ser els primers a cremar les naus més d'un segle abans que Hernán Cortés.

En efecte, hi va haver un temps que els reis d'Aragó -i comtes de Barcelona- es van fer amb altres monarques europeus. Els reis d'Anglaterra van fer sovint de mediadors, encara que no sempre amb sort, en les disputes amb França.

Potser la Corona d'Aragó va tenir massa enemics (Gènova, França i fins i tot la Santa Seu), la qual cosa explicaria -juntament amb el Descobriment d'Amèrica, que suposen un canvi de paradigma- el seu lent declivi però això seria, sens dubte, motiu per a un altre llibre.

Ja ho va dir Pierre Vilar en el seu clàssic sobre "Catalunya a l'Espanya moderna: Entre 1250 i 1350, el Principat català va ser potser el país d'Europa a propòsit del qual resultaria menys inexacte, menys perillós, pronunciar uns termes en aparença anacrònics : imperialisme politicoeconòmic o 'estat-nació". Però aleshores com va entrar en decadència "tan aviat"?, es pregunta el mateix historiador francès./

Una ressenya de Xavier Rius

CULTURA · 25 DE GENER DE 2022.

<https://cultura.e-noticies.cat/laltra-corona-darago-139238.html>